

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer-Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

LV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Jänner 1860.

DZIENNIK RZADU KRAJOWEGO

d l a

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt LV.

Wydany i rozesłany dnia 14. Stycznia 1860.

215.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 11. November 1859,

wirkfam für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slavonien, die serbische Wojwodschaf und das Temeser Banat,
über das Verfahren der Urbacialgerichte bei der proportionellen Vertheilung und der Commas-
firung adeliger Compofforate.

(Siehe Reichs-Gefez-Blatt, LX. Stück, Nr. 215, ausgegeben am 3. Dezember 1859.)

216.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 25. November 1859,

(Reichs-Gefez-Blatt. LXI. Stück, Nr. 216, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für alle Kronländer des allgemeinen Zollgebietes und für Dalmatien.

über eine Erweiterung der Verzollungsbefugnisse einiger Zollämter Istriens.

I. Mit Beziehung auf den Erlaf vom 4. November 1855, Ziffer 7 (Reichs-Gefez-Blatt. Nr. 192 vom Jahre 1855),* wird die Befugniß der Zulassung vom legitimirten dalmatinischen, eingefalzenen oder geräucherten Fleisch und vom legitimirten dalmatinischen Käse gegen den ermäßigten Zoll in unbeschränkter Menge nachträglich folgenden Zollämtern Istriens erttheilt, als zu Gianona, Porto-Plabaz, Medolino, Pola, Safana, Rovigno, Varenza, Cittanuova, Pirano und Capo d'Istria. Die Ausweisung des Ursprunges hat auf die für Dalmatien vorgeschriebene Art stattzufinden.

II. Das Hauptzollamt Rovigno wird zur Ausrittsbehandlung der auf Grund des §. 14 der Vorerinnerung zum dalmatinischen Zolltarif vom 18. Februar 1857 (Stück X, Nr. 44 des Reichs-Gefez-Blattes) und des Erlasses vom 30. Juli 1857, Zahl 24.837 - 489 (Reichs-Gefez-Blatt Nr. 143 vom Jahre 1857)** aus dem österreichischen allgemeinen Zollgebiete nach Dalmatien mit dem Anspruche auf die Nachsicht der Hälfte des dalmatinischen Einfuhrzolles zu versendenden inländischen Manufacturen, dann Mehl und Mahlproducte gleich den unter lit. b) des erwähnten Paragraphes genannten Zollämtern ermächtigt.

Diese Verfügung hat mit 15. December 1859 in Wirkfamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet Jahrgang 1855 Erste Abtheilung, XLII. Stück, Nr. 206, Seite 504.

**) Ebendasselbst, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung XXX. Stück, Nr. 143, Seite 358.

Nr. 215.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 11. Listopada 1859.,

obowiązujące w królestwach Węgierskiem, Kroackiem i Sławońskiem, w województwie Serbskiem i Banacie Temeskim, względem postępowania sądów urbaryalnych przy proporcjonalnym rozdzielaniu i komasacji szlacheckich kompossessoratów.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LX. Nr. 215. wydaną dnia 3. Grudnia 1859.

Nr. 216.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z d. 25. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI, Nr. 216, wydana dnia 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych powszechnego obrębu celnego i w Dalmacyi, o rozciągnięciu upoważnień celnych niektórych urzędów celnych w Istrii.

I. Odnośnie do rozrządzenia z dnia 4. Listopada 1855. r. cyfra 7 (Dziennik Praw Państwa Nr. 192. z r. 1855. *), upoważnienie do przypuszczania legitymowanego dalmatyńskiego mięsa tak solonego jak wędzonego, tudzież legitymowanego dalmatyńskiego séra za cłem zniżoném w ilości nieograniczonej, udziela się następującym urzędom celnym Istrii, jakoto: w Fianona, Porto-Rabaz, Medolino, Pola, Fasana, Rovigno, Parenza, Cittanuora, Pirano i Capo d'Istria. Wykazanie pochodzenia miejsce mieć będzie w sposób dla Dalmacyi przepisany.

II. Główny urząd celny w Rovigno jest do postępowania wychodowego z manufakturami krajowemi, na podstawie §. 14. uwag wstępnych do dalmatyńskiej taryfy celnej z dnia 18. Lutego 1857. r. (Część X. Nr. 44. Dziennika Praw Państwa) i rozrządzenia z dnia 30. Lipca 1857., Liczba 24,837 — 489 (Dziennik Praw Państwa Nr. 143. z r. 1857. **) przesyłanemi z austriackiego powszechnego obrębu celnego do Dalmacyi z domaganiem się upuszczenia połowy dalmatyńskiego cła wchodowego, tudzież do postępowania z mąką i produktami mielnemi, równie tak upoważniony, jak urzędy celne pod literą b) rzeczzonego paragrafu wspomniane.

Rozporządzenie to wejść ma w życie z dniem 15. Grudnia 1859. r.

Baron **Bruck** mp.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855., Oddział pierwszy, Zeszyt XLII., Nr. 206., Stronica 504.

***) Tamże, Rok 1857., Oddział pierwszy, Zeszyt XXX., Nr. 143., Stronica 358.

217.

Kaiserliche Verordnung vom 29. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXI. Stück, Nr. 217, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

womit der §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches aufgehoben wird.

Nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung meines Reichsrathes finde Ich für den ganzen Umfang des Reiches zu verordnen, wie folgt:

§. 1.

Der §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches, wornach zur giltigen Eingehung einer Judenehe bisher die kreisämtliche Bewilligung erforderlich war, wird außer Kraft gesetzt, und es sind in Zukunft in denjenigen Kronländern, in welchen besondere Vorschriften bezüglich des politischen Eheconsenses bestehen, dieselben so wie bei Christen, gleichmäßig auch bei den Juden in Anwendung zu bringen.

§. 2.

Auch die vor Kundmachung dieser Verordnung ohne kreisämtliche Bewilligung eingegangenen Judenehen sind wegen dieses Mangels allein, wenn ihnen sonst kein gesetzliches Hinderniß im Wege steht, nicht mehr als ungiltig anzusehen.

§. 3.

Denjenigen Personen, welche sich durch Eingehung einer Judenehe ohne kreisämtliche Bewilligung, oder durch Mitwirkung hierbei der, im §. 507 des allgemeinen Strafgesetzes und im §. 781 des Militär-Strafgesetzes bezeichneten strafbaren Handlung schuldig gemacht haben, erlasse Ich hiemit aus Gnade die dadurch verwirkte Strafe, und es sind auch alle Strafuntersuchungen, wenn solche etwa wegen dieser strafbaren Handlung anhängig wären, sogleich einzustellen.

Wien am 29. November 1859.

Franz Joseph m. p.**Erzherzog Wilhelm** m. p.

Feldmarschall-Lieutenant.

Graf Rechberg m. p.**Graf Nádasdy** m. p.**Graf Goluchowski** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr v. Mansounet m. p.

218.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LXI. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 6. Dezember 1859),

giltig für alle Kronländer,

womit die österreichischen Gläubiger des bestandenen lombardisch-venetianischen Monte zur Anmeldung ihrer Forderungen und Vorlage der bezüglichen Papiere aufgefordert werden.

Nach Artikel VIII. des zwischen Oesterreich und Frankreich, und nach Artikel VII. des zwischen Oesterreich, Frankreich und Sardinien zu Zürich abgeschlossenen Friedensver-

Nr. 217.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 29. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI, Nr. 217., wydana 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące w całym obrębie państwa,

mocą którego znosi się §. 124. powszechnej księgi ustaw cywilnych.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnięciu zdania Mojej Rady Stanu rozporządzam na cały obręb państwa, co następuje:

§. 1.

Traci moc swą §. 124. powszechnej księgi ustaw cywilnych, wedle którego do zawarcia ważnego małżeństwa żydowskiego potrzebném było dotąd zezwolenie urzędu obwodowego, a na przyszłość już w krajach koronnych, w których względem politycznego konsensu małżeńskiego szczególne obowiązują przepisy, te jednostajne zastosowanie znajdują tak do żydów jak do chrześcian.

§. 2.

Oraz téż małżeństwa żydowskie, zawarte przed obwieszczeniem niniejszego rozporządzenia bez zezwolenia urzędu obwodowego, nie będą już dla braku onegoż za nieważne uważane, jeżeli im nie stoi w drodze żadna inna przeszkoda prawna.

§. 3.

Osobom, które przez zawarcie małżeństwa żydowskiego bez zezwolenia urzędu obwodowego, lub przez przyczynienie się do tego stały się winnemi czynu kary godnego, w §. 507. powszechnej ustawy karnéj i w §. 781. wyjskowej ustawy karnéj oznaczonego, przebaczam niniejszém z łaski karę, przez to na się ściągniętą, zaczém téż natychmiast wstrzymane być winny wszelkie śledztwa karne, jakieby z powodu tego kary godnego czynu wytoczone były.

Wiedeń, dnia 29. Listopada 1859. r.

Franciszek Józef m. p.**Arcyksiążę Wilhelm**

Feldmarszałek Porucznik m. p.

Hrabia **Rechberg** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Hrabia **Gołuchowski** m. p.

Z Najwyższego rozkazu

Baron **Ranssonet** m. p.

Nr. 218.

Rozządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI, Nr. 218., wydana dnia 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

którem się wzywają austriacy wierzycciele byłego lombardzko-weneckiego Monte do zameldowania swych wierzytelności i przedłożenia papierów dotyczących.

Wedle artykułu VIII. między Austryą i Francją, a wedle artykułu VII. między Austryą, Francją i Sardynią zawartego w Zürichu traktatu pokoju prze-

trages übernimmt die neue lombardische Regierung $\frac{3}{5}$, und Oesterreich $\frac{2}{5}$ von den sämtlichen Passiven des bestehenden lombardisch-venetianischen Monte und der Depositen-casse seines Amortisationsfondes, und es soll der von Oesterreich übernommene Antheil vorzugsweise die Forderungen der österreichischen Unterthanen begreifen. Umständliche Ausweise dieser Forderungen sind längstens binnen 3 Monaten an die neue lombardische Regierung zu übergeben.

Zur Durchführung dieser durch den Friedensvertrag festgesetzten Bestimmung findet das Finanzministerium Nachstehendes zu verordnen:

1. Alle österreichischen Unterthanen, welche an den lombardisch-venetianischen Monte eine bereits liquide Forderung von was immer für einer Art zu stellen haben, sind verpflichtet, diese Forderung längstens bis 15. Jänner 1860 anzumelden, und das die Forderung beweisende Document (die Cartelle, Obligationen, ämtliche Abschrift des Cautionserlagsscheines) vorzulegen.

Von dieser Verpflichtung sind die österreichischen Unterthanen selbst dann nicht entzogen, wenn die Verzinsung und Rückzahlung ihrer Forderung auf einen außer Oesterreich gelegenen Platz überwiesen, oder wenn das Forderungsdocument gerichtlich hinterlegt ist.

2. Wer seine Forderung binnen der §. 1 festgesetzten Frist nicht anmeldet, kann nicht verlangen, daß dieselbe als ein Bestandtheil der venetianischen Landesschuld behandelt werde, und kann sich in der Regel nur an die neue lombardische Regierung wenden. Nur in soferne, als die rechtzeitig angemeldeten Forderungen $\frac{2}{5}$ der Gesamtschuld des bestehenden lombardisch-venetianischen Monte nicht erreichen, und als die hierdurch nothwendig gewordene Ausgleichung mit der neuen lombardischen Regierung noch nicht eingeleitet worden ist, wird eine später angemeldete Forderung die den Umständen angemessene Berücksichtigung finden.

3. Die Anmeldung kann mündlich und entweder bei der Universal-Staatsschulden-casse in Wien oder bei der Landeshauptcasse (Landescasse) in Prag, Brünn, Troppau, Krakau, Lemberg, Czernowitz, Hermannstadt, Ugram, Temesvár, Ofen, Preßburg, Oedenburg, Großwardein, Kaschau, Triest, Venedig, Zara, Laibach, Klagenfurt, Graz, Innsbruck, Salzburg und Linz geschehen.

4. Bei der Anmeldung sind auch die Documente, welche die Forderungen nachweisen, mit einem zweifachen, ungestämpelten, genau nach dem unten folgenden Muster verfaßten Verzeichnisse zu übergeben. Beruht die Forderung auf einer auf Ueberbringer lautenden Obligation, so ist nur diese, nicht auch die dazu gehörigen Coupons zu verzeichnen und zu übergeben.

5. Ein Exemplar des überreichten Verzeichnisses wird der Partei mit der Unterschrift der beiden Oberbeamten der Casse und mit dem ämtlichen Siegel versehen, anstatt eines Empfangsscheines, zurückgestellt.

6. Die übergebenen Documente werden, nachdem sie in das für die venetianische Landesschuld angelegte Creditsbuch eingetragen, mit der fortlaufenden Nummer dieses Cre-

muje nowy rząd lombardzki $\frac{3}{5}$, zaś Austria $\frac{2}{5}$ wszystkich długów byłego lombardzko-weneckiego Monte i depozytowej kasy amortyzacyjnego funduszu jego, a dział ze strony Austrii przyjęty obejmować ma najszczególniej wierzytelności poddanych austriackich. Dokładne tych wierzytelności wykazy przedłożone być winny najdalej w ciągu 3 miesięcy nowemu rządowi lombardzkiemu.

Dla przeprowadzenia tegoż w traktacie pokoju ustanowionego postanowienia rozporządza Ministerjum skarbu, co następuje:

1. Wszyscy austriacy poddani, którzy do lombardzko-weneckiego Monte pretensyę mają jakiegobądź rodzaju już wylikwidowaną, obowiązani są zameldować ją najdalej do 15. Stycznia 1860., oraz przedłożyć dokument wierzytelność udowodniający (kartelle, obligacyę, urzędowy odpis certyfikatu złożenia kaucyi).

Od tego obowiązku nie są uwolnieni poddani austriacy wtenczas nawet, gdyby prowizye i spłacenie ich wierzytelności przekazane były na inne miejsce, zewnątrz Austrii leżące, lub gdyby dokument wierzytelności sądownie był złożony.

2. Kto wierzytelności swojej nie zgłosi w terminie, ustanowionym w §. 1., nie może żądać, by takowa traktowaną była jako część długu krajowego weneckiego, i w zasadzie już tylko do nowego rządu lombardzkiego udać się może. Wszelako o ileby wcześniej zameldowane wierzytelności nie dochodziły $\frac{2}{3}$ całego długu byłego lombardzko-weneckiego Monte, a potrzebne w skutek tego wyrównanie obrachunku z nowym rządem lombardzkim nie było jeszcze wyprowadzone, znajdzie wierzytelność później zameldowana uwzględnienie okolicznościom odpowiednie.

3. Zameldowanie może ustnie nastąpić, a to albo w uniwersalnej kasie długów państwa we Wiedniu, albo w głównej kasie krajowej (kasie krajowej) w Pradze, Bernie, Opawie, Krakowie, Lwowie, Czerniowcach, Hermansztadzie, Zagrzebiu, Temeswarze, Budzynie, Preszburgu, Oedenburgu, Wielkim-Warażdynie, Koszycach, Tryeście, Wenecyi, Zadrze, Lublanie, Celowcu, Gracu, Insbruku, Salezburgu i Lincu.

4. Przy zameldowaniu przedłożone być mają także dokumenta, wierzytelność udowodniające wraz z podwójnym onychże wykazem niestęplowanym, ułożonym dokładnie wedle wzoru niżej podanego. Jeżeli wierzytelność zasadza się na obligacyi, opiewającej na okaziciela, natenczas ta tylko, nie zaś i kupony do niej należące, mają być spisane i przedłożone.

5. Jeden egzemplarz podanego spisu zwrócony będzie stronie, zamiast certyfikatu odbioru, z podpisem obu wyższych urzędników kasy przy wyciśnieniu pieczęci urzędowej.

6. Oddane dokumenta będą po wciągnięciu onychże do księgi kredytowej, ułożonej dla długu krajowego weneckiego, i oznaczeniu numerem bieżącym téjże

ditzbuches und mittelst einer Stampiglie als eine venetianische Landesschuld bezeichnet worden, den Parteien von derjenigen Casse, bei welcher sie übergeben wurden, gegen Uebernahme des (S. 5 erwähnten) Verzeichnisses wieder zurückgestellt. Die in der Zwischenzeit etwa verfallenen Renten oder Zinsen können fortan bei jener österreichischen Casse erhoben werden, bei welcher sie bisher erhoben worden sind.

Freiherr von Bruck m. p.

Verzeichniß

der bei der Landeshaupt- (Landes-) Casse in (oder: bei der Universal-Staats-schulden-Casse in Wien) von dem Unterfertigten übergebenen Effecten des Lombardisch-venetianischen Monte *).

Post-Nr.	Gattung des Effectes	Betrag der Rente oder des Kapitals	Name, auf den das Effect lautet	Nummer des Effectes	Datum des Effectes
1.	Cartelle	150 L. a.	Carlo Bertoni	759	2. November 1853.
2.	Obligation des Anlehens 1850	300 L. a.	Ueberbringer	Serie 15, Nr. 296	1. Juni 1850

Datum und Unterschrift.

219.

Verordnung des Finanzministeriums vom 30. November 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt. LXI. Stück, Nr. 219, ausgegeben am 6. Dezember 1859).

giltig für alle Kreuländer, mit Ausnahme von Dalmatien,

über die bedingnißweise Erhöhung des Verzehrungssteuer-Rückvergütungs-Betrages für ausgeführtes Bier.

Mit Beziehung auf die Verordnung des Finanzministeriums vom 14. Juli 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXX. Stück, Nr. 114**), womit Bestimmungen hinsichtlich der Verzehrungssteuer-Rückvergütung für das über die Zolllinie ausgeführte Bier bekannt gegeben wurden, wird angeordnet:

Ueber den Wunsch des Versenders kann für jeden Eimer (Quintale) ausgeführten Bieres statt des fixen Verzehrungssteuer-Betrages sammt den 20% Zuschlage für eine neungradige Bierwürze jener Betrag rückvergütet werden, welcher für den niederösterrei-

*) Auf einem Exemplar des Verzeichnisses sind noch die Worte beizusetzen: „welche gegen Rückstellung dieses Verzeichnisses wieder ausgefolgt werden.“

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krafauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Nr. 114 Seite 346.

księgi kredytowej, a nadto za pomocą stampiglii jako dług krajowy wenecki, znowu stronom zwrócone przez tę kasę, u której były złożone, za odebraniem spisu (wspomnionego w §. 5.). Renty i prowizye, jakieby tymczasem przypadają, mogą i nadal być w tej kasie austriackiej podniesione, w której dotychczas podnoszone bywały.

Baron **Bruck** m. p.

S p i s

efektów lombardzko-weneckiego Monte przez podpisanego złożonych w głównej kasie krajowej (kasie krajowej) w (albo: w uniwersalnej kasie długów państwa we Wiedniu). *)

Nr. pozycji	Gatunek efektu	Kwota renty lub kapitału	Imię, na które efekt opiewa	Numer efektu	Data efektu
1.	Kartella	150 L. a.	Carlo Bertoni	759	2. Listopada 1853 r.
2.	Obligacya pożyczki z r. 1850	300 L. a.	Okaziciel	Serie 15 Nr. 296	1. Czerwca 1850 r.

Data i podpis.

Nr. 219.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z d. 30. Listopada 1859.

(Dziennik Praw Państwa, Część LXI. Nr. 219. wydana dnia 6. Grudnia 1859.)

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Dalmaecyę,

o warunkowym podwyższeniu kwoty powrócenia podatku konsumcyjnego od piwa wywiezionego.

Odnosnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 14. Lipca 1858. (Dziennik Praw Państwa, Część XXX Nr. 114.**), którym ogłoszono postanowienia względem zwrotu podatku konsumcyjnego od piwa wywiezionego za linię celną, zarządza się:

Na żądanie przesyłacza może za każde wiadro (quintale) wywiezionego piwa zamiast stałej kwoty podatku konsumcyjnego wraz z 20% dopłatą od brzeczki piwnej dziewięćstopniowej ta kwota być zwróconą, która przypada od niższo-

*) Na jednym egzemplarzu spisu dodać jeszcze należy wyrazy: „które za zwrotem tego spisu nazad oddane będą.”

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział pierwszy, Zeszyt XXVIII, Nr. 114. Stronica 346.

hischen Eimer (Quintale) der Bierwürze des niedrigsten Extractgehaltes entfällt, welche von dem Versender in den letzten 12 Monaten versteuert wurde.

Dieses Ansuchen ist in der Regel für jede einzelne Sendung zu stellen für welche eine höhere als die in der Verordnung vom 14. Juli 1858 festgesetzte Restitutionsgebühr angesprochen wird; es kann aber auch für ein ganzes Jahr gestellt werden, wenn der Versender die Verpflichtung übernimmt, während dieser Zeit keine Bierwürze von minderm Gehalte als jene, nach welcher der Restitutionsbetrag bemessen ist, zu erzeugen.

Die zwölfmonatliche Frist ist in jedem Falle von dem Monate an zurückzuberechnen, in welchem das Gesuch überreicht wird.

Ist z. B. das Gesuch im Jänner 1860 überreicht worden, so umfaßt der Zeitraum, innerhalb dessen die erzeugte mindestgradige Bierwürze zu suchen ist, das Solarjahr 1859.

In dem Gesuche ist der niedrigste Extractgehalt des in den letzten 12 Monaten erzeugten Gebräues mit Berufung auf Nummer und Datum der bezüglichen Zahlungsbollette anzugeben.

Die Finanzbezirks-Direction hat nach vorausgegangener Prüfung dieser Angabe in dem zu ertheilenden schriftlichen Bescheide jenen niedrigsten Extractgehalt und den hiefür entfallenden Verzehrungssteuerbetrag sammt Zuschlägen ausdrücklich zu bemerken.

In der Erklärung, welche bei jeder Versendung der die Braustätte überwachenden Finanzwach-Abtheilung überreicht werden muß (Formulare zur obigen Verordnung), sind in der 11. Rubrik: „Betrag der entfallenden Steuerrückvergütung für einen Eimer (Quintale)“ der niedrigste Extractgehalt und die hiefür entfallende Gebühr, wie selbe in dem Bescheide der Finanzbezirks-Direction angegeben erscheinen, mit Buchstaben und Ziffern ersichtlich zu machen.

Der Versender, welcher entgegen der eingegangenen Verpflichtung binnen des Jahres für welches ihm der höhere Restitutionsbetrag bewilliget ist, Bierwürze von geringerem Gradgehalte, als für welches die Restitutionsgebühr bemessen ist, erzeugt, wird sogleich des Anspruches auf die Steuerrestitution für das ausgeführte Bier verlustig, auch ist nach Umständen das Strafverfahren gegen denselben einzuleiten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

austriackiego wiadra (quintale) brzezki piwnej stopnia najniższego opodatkowanej przez przesyłacza w ostatnich 12 miesiącach.

O to w powszechności upraszać należy przy każdej pojedynczej przesyłce, względem której żąda się wyższej należytości restytucyjnej, jak w rozporządzeniu z dnia 14. Lipca 1858 jest ustanowiona; jednakże i na cały rok o to upraszać można, jeżeli przesyłacz zobowiąże się, iż w tym czasie nie będzie wyrabiać brzezki piwnej mniejszej treściwości od téj, wedle której kwota restytucyi wymierzona została.

Przeciąg ten dwunastu miesięcy w każdym razie od tego miesiąca ma być wstecz liczony, w którym prośbę podano.

Jeżeli n. p. prośba w Styczniu 1860 r. podaną została, natedy czas, z którego odszukać należy wyrobioną w najniższym stopniu brzezkę piwną, jest rok solarny 1859.

W prośbie wyszczególnić należy najniższy stopień ekstraktu warki wyrobionej w ostatnich 12 miesiącach z odwołaniem się na numer i datę dotyczącego boletu zapłaty.

Dyrekcya skarbowa powiatowa winna będzie po uprzedniem rozpoznaniu tegoż wyszczególnienia w rezolucyi, na piśmie udzielić się mającej, wyraźnie nadmienić tak ów najniższy stopień ekstraktu, jak przypadającą nań kwotę podatku konsumcyjnego wraz z dopłatami.

W deklaracyi, która przy każdej przesyłce oddaną być musi wydziałowi straży skarbowej, nad browarem kontrolę mającemu, (formularz do wyż. rzeczzonego rozporządzenia), w 11. rubryce: „kwota przypadającego powrócenia podatku od jednego wiadra (quintale)“ wyrazić należy literami i cyframi najniższy stopień ekstraktu i należytość od tego przypadającą, jak jedno i drugie w rezolucyi dyrekcji skarbowej powiatowej, nadmienioném jest.

Przesyłacz, który wbrew przyjętemu na się obowiązкови w biegu roku, na który mu wyższa kwota restytucyi dozwoloną została, wyrabia brzezkę piwną niższego stopnia jak ta, od której należytość restytucyi wymierzona została, utracą natychmiast prawo do restytucyi podatku od piwa wywiezionego, a wedle okoliczności także i postępowanie karne przeciw niemu wyprowadzone będzie.

Baron **Bruck** m. p.

The first part of the history of the county of York is the history of the city of York.

The city of York is one of the most ancient cities in England, and has been the seat of government since the reign of King Edward the Confessor.

The city of York is situated on the banks of the river Ouse, and is one of the most fertile and beautiful parts of the county.

The city of York is one of the most ancient cities in England, and has been the seat of government since the reign of King Edward the Confessor.

The city of York is situated on the banks of the river Ouse, and is one of the most fertile and beautiful parts of the county.

The city of York is one of the most ancient cities in England, and has been the seat of government since the reign of King Edward the Confessor.

The city of York is situated on the banks of the river Ouse, and is one of the most fertile and beautiful parts of the county.

From York to